smyslu § 1151 obč. zák. úhrnem rozhodným, zda jde o osobní hospodářskou závislost zaměstnaného v podniku zaměstnavatelově (rozh. nejv. soudu, čís. 5451 sb. n. s.).

Nebyla tedy žalující pojišťovna zaměstnavatelkou žalovaného a nebylo tu případu § 1486, čís. 5 obč. zák. Nemohl proto rekurs míti úspěch.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 19. prosince 1931, č. j. R I 848/31. Dr. Koutník.

Hodnocení výsledku důkazu znaleckého soudem odvolacím nepodléhá přezkumu soudu dovolacího, ledaže by sama právní otázka byla soudem odvolacím mylně posouzena. Jsou-li vady dodaného díla zcela nepatrné, nelze tvrditi, že by dílo nebylo dokončeno a smlouva nebyla splněna, a přejímatel může dodavateli zadržeti jen takovou část úplaty, která přibližně odpovídá nákladu k odstranění těchto vad potřebnému. (Srov. sb. n. s., čís. 8476.)

Z důvodů: Vadu odvolacího řízení vidí dovolatel v tom, že odv. soud učinil své zjištění podle posudku znaleckého, který prý jest nesprávný a nebyl odůvodněn. Způsob, jakým odv. soud hodnotil výsledek důkazu znaleckého, nepodléhá přezkumu soudu dovol. a nelze odvol. řízení vytýkati neúplnost ani proto, že výsledek důkazu toho stačil odv. soudu ke zjištění skutečností pro spor rozhodných. Posudek znalce je odůvodněn, takže zmíněná výtka dovolatelova postrádá podkladu. Posudek není vadný proto, že znalec neřekl, zda zjištěné vady jsou podstatné, neboť to jest věcí právního úsudku soudu. Odstranitelnost vad jest nerozhodná; jedině rozhodnou je otázka, zda podlahy jsou upotřebitelné, že shledané vady nečiní podlahy neupotřebitelnými, plyne bezpochyby ze znaleckého důkazu, takže tento není ani neúplný ani nejasný, nedostatečný a ani protismyslný (§ 362, odst. 2 c. ř. s.). Pokládal-li žalovaný posudek za neúplný, bylo mu volno, by se snažil o doplnění při ústním jednání dne 7. ledna 1930 vhodnými otázkami (§ 289 c. ř. s.). Když tak neučinil, nemůže z toho sestrojovati výtku neúplnosti řízení odvolacího.

Po právní stránce byla věc v podstatě správně posouzena. Souhlasiti jest sice s dovoláním potud, že otázka, zda je vada podstatná, čili nic, jest otázkou právní a že na tuto otázku neodpovídá znalec, nýbrž soudce. Pak-li však znalec přes to k této otázce zaujal stanovisko a soudce, uznav je správným, mínění znalcovo přijal za své, nelze v tom viděti nesprávné právní posouzení věci, jak mylně za to má dovolání, ledaže by sama právní otázka byla soudem mylně posouzena, což se v tomto případě nestalo.

Žalovaný uplatnil proti žalobě toliko, že materiál (prkna) byl špatný, prkna křivá, špatně hoblovaná a nestejně vysoká, jakož i že práce nebyla provedena odborně, neudal však proč. Naproti tomu nebylo vytýkáno, že prkna nebyla 5-15 metrů dlouhá a že byla nestejně vysoká, dlouhá a široká, takže se o tom nemusil znalec vyjadřovati. Ostatně proto se nestala podlaha nepotřebnou, takže nejde o vadu podstatnou podle § 1167 obč. zák. Nebylo to ani tvrzeno a vyvrací to skutečnost, že žalovaný podlahu po dlouhou dobu užívá. Při tom je nerozhodno, zda podlahy se hodí k řádnému užívání. Podle § 1167 obč. zák. může objednatel od smlouvy ustoupiti, je-li dílo nepotřebné nebo se příčí výslovně podmínce. Nejsou-li však vady díla takové, nebo nechce-li od smlouvy ustoupiti, může žádati objednatel díla jeho zlepšení — vyjma případ, že by zlepšení vyžadovalo nákladu nepoměrného — anebo přiměřené snížení úplaty. Jsou-li vady dodaného díla tak nepatrného stupně, že mohou býti snadno a s nepatrným nákladem opraveny, jak tomu jest v souzeném případě, nelze důvodně tvrditi, že by dílo nebylo dokončeno a že by nebyla smlouva splněna a přejímatel může dodavateli z úplaty za dílo nebo z dlužného ještě zbytku, hledíc k oněm vadám, zadržovati, pokud se týče z důvodu zmenšené úplaty odepříti jenom takovou část, která přibližně odpovídá nákladu, jehož k odstranění těchto vad jest třeba a kterou jest vyšetřiti, případně podle § 273 c. ř. s. stanoviti (§§ 932 a 1167 obč. zák.).

Žalovaný ani netvrdil, že by opravy, jichž se domáhá, stály více než 100 Kč a důsledkem toho neodůvodnil, proč by si mohl zadržovati celých 1520 Kč. I když je tedy správné, že mohl žádati opravu (ovšem pokud ji lze bez nepoměrného nákladu provésti, což však žalobce netvrdil), neopodstatňuje to nikterak zadržení celého platu. Poněvadž pak vady shledané na díle žalobcem provedeném znehodnocují podle formálně správného zjištění odvolacího soudu podlahy nanejvýš o 100 Kč, nebyl žalovaný oprávněn odepříti zaplacení celé úplaty za provedené dílo, nýbrž toho času mohl jen tuto částku zadržeti. Bezdůvodnému dovolání nebylo proto vyhověno.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 21. prosince 1931, č. j. Rv I 2069/30. Dr. Koutník.